

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 marca 1975 r.

w sprawie nadzoru techniczno-budowlanego.

Na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229).

§ 2. Ustanawia się nadzór techniczno-budowlany nad budownictwem w dziedzinach: gospodarki wodnej, obrony kraju, bezpieczeństwa wewnętrznego i gospodarki morskiej.

§ 3. Nadzorem techniczno-budowlanym nad budownictwem są objęte:

- 1) w dziedzinie gospodarki wodnej — obiekty budowlane budownictwa hydrotechnicznego, ujęć wód i melioracji wodnych, z wyjątkiem obiektów określonych w pkt 4,
- 2) w dziedzinie obrony kraju — obiekty budowlane służące celom wojskowym i innym dotyczącym obrony kraju, budowane na terenach zamkniętych,
- 3) w dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego — obiekty budowlane służące celom bezpieczeństwa wewnętrznego kraju oraz celom wojskowym jednostek podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych, budowane na terenach zamkniętych,

4) w dziedzinie gospodarki morskiej — obiekty budowlane w obrębie portów morskich, obiekty budowlane w pasie nadbrzeżnym, służące celom regulacji i ochrony brzegu, oraz obiekty budowlane na innych terenach przeznaczonych do utrzymania ruchu i transportu morskiego.

§ 4. Ministrami właściwymi do spraw nadzoru techniczno-budowlanego nad budownictwem są w dziedzinach:

- 1) gospodarki wodnej — Minister Rolnictwa,
- 2) obrony kraju — Minister Obrony Narodowej,
- 3) bezpieczeństwa wewnętrznego — Minister Spraw Wewnętrznych,
- 4) gospodarki morskiej — Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej.

§ 5. Funkcję terenowych organów nadzoru techniczno-budowlanego nad budownictwem pełnią w dziedzinach:

- 1) gospodarki wodnej — terenowe organy administracji państwowej,

Dziennik Ustaw Nr 8

— 70 —

Poz. 42

- 2) obrony kraju — jednostki określone przez Ministra Obrony Narodowej,
- 3) bezpieczeństwa wewnętrznego — jednostki określone przez Ministra Spraw Wewnętrznych,
- 4) gospodarki morskiej — urzędy morskie.

§ 6. 1. Do organów nadzoru techniczno-budowlanego należą sprawy bezpieczeństwa ludzi i mienia, przestrzegania przepisów techniczno-budowlanych i norm w działalności budowlanej oraz utrzymania istniejących obiektów budowlanych we właściwym stanie technicznym, a także sprawy katastrof budowlanych.

2. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, organom nadzoru techniczno-budowlanego przysługują w stosunku do nadzorowanych przez te organy obiektów i robót budowlanych prawa i obowiązki terenowych organów administracji państwowej, określone w art. 28 ust. 2, art. 34 ust. 3, art. 35 ust. 2, art. 36, art. 37 ust. 1 i 2, art. 40, art. 41 ust. 2, art. 42 ust. 1—3, art. 44—48, art. 54—56 i art. 62—64.

§ 7. 1. Organy nadzoru techniczno-budowlanego nad budownictwem w dziedzinach obrony kraju, bezpieczeństwa wewnętrznego oraz gospodarki morskiej — w odniesieniu do obiektów w obrębie portów morskich — poza uprawnieniami i zadaniami, o których mowa w § 6 ust. 2, są także właściwe — w zakresie swego działania — do ustalania sposobu zagospodarowania terenów inwestycji oraz wydawania pozwoleń na budowę.

2. Przepis ust. 1 nie narusza określonej w art. 20—25 właściwości terenowych organów administracji państwowej do ustalania miejsca i warunków realizacji inwestycji budowlanych wraz z niezbędnymi strefami ochronnymi.

§ 8. W razie stwierdzenia przez organ nadzoru techniczno-budowlanego naruszenia ustaleń dotyczących miej-

sca i warunków realizacji inwestycji budowlanych albo naruszenia ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego — organ nadzoru techniczno-budowlanego jest obowiązany zawiadomić właściwy terenowy organ administracji państwowej o stwierdzonych naruszeniach.

§ 9. Organy nadzoru techniczno-budowlanego i terenowe organy administracji państwowej, realizujące zadania określone w art. 53, są obowiązane ściśle współdziałać ze sobą przekazując sobie wzajemnie informacje i materiały niezbędne do wykonywania ich zadań.

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej, Ministrowi Obrony Narodowej, Ministrowi Rolnictwa oraz Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 11. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1961 r. w sprawie budownictwa specjalnego (Dz. U. z 1961 r. Nr 35, poz. 176 i Nr 40, poz. 208, z 1971 r. Nr 17, poz. 167 i z 1972 r. Nr 35, poz. 240),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 października 1962 r. w sprawie terenowych organów państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa specjalnego w zakresie komunikacji (Dz. U. z 1962 r. Nr 52, poz. 254 i z 1966 r. Nr 3, poz. 13),
- 3) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 1963 r. w sprawie ustalenia terenowych organów państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa specjalnego w zakresie żeglugi (Dz. U. Nr 1, poz. 4).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz